

мането на македонскитѣ прѣдставители. „Г-нъ Кръстевичъ (Богъ да го поживи за народътъ ни) пакъ рѣши и това недоумѣніе като изложи ясно необходимостта, за да се приематъ и като каза, че той е гдѣто ще хортува на Али паша, и че той отговаря за всичко, тогава на всичкитѣ ся откъсва грамогласно браво и шумни ржкоплескание послѣд-ваха и умыслеитѣ македонски прѣдставители съ радостни поздравленія се причислиха въ числото на съборатъ“. По нататкъ въ писмото прибавя, че отварянето на събора се отлага за 23 февруари, за да не бжде въ недѣленъ день, защото може да се насѣбератъ 4-5 хиляди души, които не ще могатъ се събра въ екзархийския домъ, пъкъ и на правителството не ще сж угодни такива многолюдни събрания. (Протоколъ, цит. год., стр. 119—120).

— Въ писмо отъ 3. III. Чинтуловъ съобщава, че разискванията на устава стигнали до 3-я членъ, че всичко това било твърдѣ малко, но поради многото постѣпили писма и четенето на протоколитѣ съ разисквания върху тѣхъ, врѣме за разглеждане на устава оставало твърдѣ малко. И продължава: „колкото и да се крие, но шило въ торба ни са скрива, виде са че сѣществуватъ тука две партіи, Търновска и Пловдивска, но както и да е недейти дава вниманіе много много на вѣстницитѣ, защото сѣки отъ тяхъ пише по пристрастіе; всичко ще са извърши споредъ както го изыскуватъ интересити народни и политиката на правителството. Народътъ нѣ трѣба да счита себе си щастливъ, че въ тѣзи нужни за него врѣмена, има г-нъ Кръстевича, човѣкъ въ пленъ смысалъ опитенъ богословскы, а така и въ гражданскыты работи. Помежду прѣд-ставительити има няколко души, които ся учили юридистыка и въ много работи ся запавжтъ, за да си подържатъ мненіята, но г-нъ Кръстевичъ като